

۱۴۸۸

۱۱۵

2128

1

יהודה

۱۲۵

חיים

212

ח"ו

י' ו' א'

104

۱۱۱

人

רגעים, שהרי כשרק נכנסתי, היה המבנה אפוף כולו בעננים של פיה ורעש מחריש אזניים של פרימוסים משתעלים. אבל לאחר רגעים מספר שמעתי וראיתי את הכל. בחוץ עמד ערבי שבידו חבילה עסופה במסר-שוטים מלוכלכים. זה היה טפק הבשר של הקיבוץ ושמו היה אסמע מחירבת 150.

"ואט האט דער אסמע הויטע געבראכט?"
"וידער דאס אלטע לונגענהאטי"

בעפרי ע"י מבנה המכבסה שעל ידה צמח עץ מושקה במי-סבון, ראיתי שת חברות אשר זנחו את קרשי הכביסה לרגע והתמוגגו מנחת בעת קריאת מכתבי האהבה שמצאו במכנסי השבת של החברים. אחת מהן הממוש-קפת, הפליטה: "נא זוראס".
אט-אט חזרו עובדי הפרדסים שעבדו בקבבת מקום, כשבידיהם חבילות סנאדות או לוחות שנמצאו משום-מה עזובות ונלקחו הביתה כדי להב-עיר אט בדוד של המקלחת ובכיריים של המטבח. גם צמד גפירים חז-רו מתפקידם, מלובשים במדי הוד מעלתו קינג ג'ורג' שהבליטו משום-מה שתי זוגות רגליים עקומות ופנים רציניים. הם קרצו עיין לחיים ושלושתם הלכו לאחת הפינות הרחק ממני, אבל משיחתם שמעתי בכל זאת שמעתי כמה משפטים:

"הוא מסרב להכנס להגרלה, הפאציפיסט הזה. אתה מבין, בשום אופן איננו מסכים."

"אין דבר, חברים, הוא עוד יהיה קצין בכיר, שמעו לי!"
לאחר הארוחה חזרתי למיטתי לחטוף תנומה קלה, אבל אחר זמן קצר ביותר התעוררתי שוב שסלאזני מגיעות צעקות זועה: "געוואלט, געוואלט, מען הארגעט יידען, געוואלט!!!!!" קפצתי ממיטתי כנשוך נחש, ורצתי בכל כוחי לעבר המקלחת, מקום מסם בקעו בצעקות הנוראות. צפיתי לראות יהודים הרוגים ונחלי דם על הרצפה, אבל במקום זה ראיתי כמה בחורים בלבושם הטבעי עומדים לפני שוש פולט מיים קרים וצועקים. אחרי זה קפץ אחד מהם לזרם והצעקות גברו עוד יותר. והמחזה חזר ונשנה כל פעם שאחד מהחברה החל להתקלח. אבל מה שהפליא אותי שוב, היה המחזה שמימי לא ראיתי. בחור מנום ושחרחר נזרק בכוח מן המקלחת, ערום כביום הולדו. הלה ללא בושה הלך לו עד למחסן האג"י המסתובב כדי לחפש בגד כלשהו.

פנות ערב חשבתי על השדא, יחד עם רוב חברי הקיבוץ, והנה חזרו המסגרים עמוסים תרמילים, לוא דוקא בדברי מתכת, אלא בפרי השדה והגן שלא קיבלו אותם במתנה ואף לא בכסף עובר לסוחר.

"נו", שאל הגזבר "כסף יש לכם היום? אנה צריך לשלם מחר שטר."

"כן" ענה אחד "יש לנו רק 45 גרוש. נאלצנו לשלם ליהודי אחד עבור פרימוס שקלקלנו אותו תוך כדי תיקון, ומחר נצטרך לשלם לפרדסן אחד עבור שערן מיים שטרפנו חלק ממנו בזמן הפירוק."

תמה ארוחת הערב. והחברים עדיין ישבו ליד השולחנות וגמרו ארוחה משונה, שהתחילה ונגמרה עם מאכל ששמו "קאקאמאיקה". לא הצלחתי לברר, מה הם חמרי הגלם של מזון זה, אבל נדמה היה לי, שהמרכיב העיקרי הוא לחם. בין השולחנות טיל לו בדיסקרדיות בחור שמנמן שפניו דומים לזרח מלא, שיני הזהב שלו מבריקות, וצרור מפתחות 1735.

